

νοῦλ Δημητριάδου, δαπάνη τοῦ ἐντιμοτάτου Ἐφόρου τῆς ἐν Πέστη Ἑλληνικῆς Σχολῆς Κυρίου Νικολάου Μπεκέλλα. Ἐν Πέστη τῆς Οὐγγαρίας, ἐν τῷ τυπογραφίῳ Τ. Ἰωάν. Τράτνερ, 1815. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημα τοῦτο συγκείμενον ἐξ 23 σελίδων εὑρίσκεται τυπωμένον εἰς τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου συγγράμματος, ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Δημητριάδου.

(545) — Θεοφράστου χαρακτηῆρες Ἑλληνιστί, ἐκδοθέντες μετὰ συντόμων κριτικῶν ἐπιστάσεων ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου Δαρβάρεως, δαπάνη τῶν αὐταδέλφων Δαρβάρεων. Ἐν Βιέννῃ, παρὰ τῷ Ἰωάννῃ Β. Σβηκίῳ, 1815. εἰς 8^ο.

(546) — Τὰ εἰς διαφόρους Συγγραφεῖς ἐκδοθέντα ἀπὸ τὸν Κοραῆν Προλεγόμενα, δεῦτερον ἐκδιδόμενα διὰ συνδρομῆς τῶν ὁμογενῶν. — «Ἔστι τῶν γεγραμμένων ἓνα μὲν περὶ φιλοσοφίας πεπαρῥησιασμένα καὶ δεδηλωκότα τὴν δύναμιν αὐτῆς, ἔστι δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὃ τῶν νεωτέρων τοῖς ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ τὴν παιδείαν ὀρμῶσιν, ἀκούσασιν ἂν συνενέγκοι. Ἰσοκράτης περὶ Ἀντιδ. σελ. 312. ἐκδός. Κοραῆ.» 1815. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐτυπώθη ἐν Βιέννῃ, ἀλλὰ ἐν τῷ προμετωπίῳ δὲν ὑπάρχει οὔτε τ' ὄνομα τοῦ τυπογράφου.

(547) — Ῥητορικὴ Τέχνη, συντεθεῖσα χάριν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, παρὰ Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου, τοῦ Αἰγυπτίου. Ἐν Βιέννῃ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάννου Σίνιερ, 1815. εἰς 8^ο.

(548) — Ἐπιστολάριον Ἑλληνικὸν τοῦ σοφωτάτου καὶ πανερωτάτου Μητροπολίτου Συνεσίου τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Πτολομαίδος Πενταπόλεως Κυρήνης, μετὰ τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὸ ἀπλοῦν φιλοπονηθέν, μετὰ κόπου πολλοῦ χάριν τῶν φιλομαθῶν, παρὰ τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου Κυρίου Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου Παπᾶ Παναγιωτοπούλου Πελοποννησίου, τοῦ ἐκ Δημητζίανης. Νῦν δὲ πρῶτον τυπω-